

ВІДНОСИНИ КАМ'ЯНЕЦЬКОЇ ВЛАДИ З ДЕНТКИНОМ.

(Розділ XVI з III частини книжки В. Винниченка "Відроджене Нагі").

1. Отаманщина береже кров денікінців.

І як під сей момент ота кам'янецька купка засманих людей почала навіть вибрикувати, вихвалитись своїм "демократизмом", парламентаризмом, своїм навіть "марксизмом". "Історія йде не по Ленінові, а по Марксіві!" — писала "Робітнича Газета" й гордо била себе в груди, ота сама газета, яка прийняла парламентаризм через те, що карльсбадські поршні сповістили її, що Антанті не подобається "лівий напрям" українського Правління й що треба прийняти "чистий коаліційний демократизм".

Замурзани по самі вуха своїм кам'янецьким брудом; бачучи коло себе тільки бідних залізничних погроманих Євреїв, які готові були на всяку програму згодитись, аби їх не громали; чуучи тільки той "народ", що приходив до Кам'янця; загубивши в тій ковбані грізні й деморалізуючі всяке чуте прості демократичної порядності, не кажучи вже про ширшу соціалістичну аналізу й прогнозу, — сі бідні люди мусили самі себе хвалити за те, що слухались вказівок Антанті, мусили підводити сю слуханість під теорію й навіть при цьому хрестити ся Марксом. Загубивши в своїй обивательській "кам'янецькій демократичності", вони не могли оцінити той величезний ваги комуністичного руху, того великого світового значення його в соціальному житті всієї земної планети, яке призначало його навіть запеклими реакціонерами в Європі, й навіть не тільки проти хибної національної політики його боролась, а й проти всього соціально-політичного його змісту.

Захоплені й підстербані тим, що Денікін має перемогу за допомогою над червоними військами, що захоплюючи усе більшу й більшу частину української території, ці кам'янецькі демократи й отамани з свого боку почали робити горячковий наступ на радянський фронт, відсуваючи його все далі й далі до Києва. Іхня думка була випередити Денікіна й захопити Київ. Наявність сих людей доходила до того, що вони гадали, що Денікін, поставлений перед фактом заняття українськими військами столиці України, покірно прийме сей факт і помириться з ним, — адже, мовляв, "співники" заняли.

Сі "демократичні" контролері не тільки не зробили ніякої спроби ввійти в порозуміння з комуністами, не тільки не скористувались моментом для зміцнення українського напрямку в совітській кнйській владі, а ще з зловтіхою, з самозадоволенням почали підстерігувати від своїх успіхів на фронті.

І що ще більш тяжко й ганебно лягало на ту нещасну кам'янецьку купку людей, се те, що вони в сей час робили всі заходи, щоб розстріляти всі порозуміння з комуністами, не тільки не скористувались моментом для зміцнення українського напрямку в совітській кнйській владі, а ще з зловтіхою, з самозадоволенням почали підстерігувати від своїх успіхів на фронті.

І що ще більш тяжко й ганебно лягало на ту нещасну кам'янецьку купку людей, се те, що вони в сей час робили всі заходи, щоб розстріляти всі порозуміння з комуністами, не тільки не скористувались моментом для зміцнення українського напрямку в совітській кнйській владі, а ще з зловтіхою, з самозадоволенням почали підстерігувати від своїх успіхів на фронті.

От документальні смішні й ганебні слова самого кам'янецького Правління: "Народне Правління України знало про боротьбу війська Денікіна з комуністами на території України (!) й уважаючи, що обов'язком усього Правління є берегти народну кров, хотіло мирним шляхом розв'язати справу з військом генерала Денікіна.

"З відома Правління, що до взяття Києва, нашим вищим командуванням була вислана військова делегація до команди добровольчої армії в справі установлення взаємовідносин між військами, які борються за проти комуністично-більшевизму на території України". ("Від Правління У. Н. Р." 5. вересня 1919).

"Обов'язком усього Правління є берегти народну кров". Чіно, кров? Денікінці? Бо кров своїх нещасних "козаків" усе одно-ж лиши в боротьбі з соціалістами-більшевизмом.

І, дійсно, сі залюбки проти свого народу й державності весь час не зачіпали денікінців, — С. Петлюрою було видано наказ вогню на денікінські війська не направляти. Українські відділи, зустрічаючись з денікінцями, не вступали з ними в ворожі відносини й навіть уступали сім з до-роги.

2. Прапор соціальної дружби з катом українського народу.

Зате-ж Денікін і показав сим людям "дружбу". Він їм дозволив лити кров "козаків" у боях з комуністами, аніж очолював їм простягати йому своїм трупом шлях до Києва. А коли той бідний Київ було взято українськими військами (30 серпня), коли отамани вже почали парадувати, в сей час денікінці тихенько, без парадних прийшли з другого боку в Київ і, не довго думаючи, почали вогнем вибивати з його своїх "співників". Від Головного Отамана взагалі був наказ не вступати в бій з денікінськими військами, отже негословити отамани не знали, що їм робити й мусили уступити Київ Денікінові.

Так виправдують себе ті отамани, що командували частинами, які заняли Київ.

Річ тут не в наказах, а в тому, що отаманщина всіма засобами хотіла підлабузнитись до Денікіна й у спільці з ним боротись проти совітського Уряду. Офіційно кам'янецьке Правління по-ясняє, що воно сподівалося, що Денікін очистить уся заняту ним територію України, віддасть її українцям і тоді вони разом будуть бити большевиків. І через те, мовляв, береже кров денікінців.

Цілком признаючи простодушність кам'янецької влади, все-ж таки трудно припустити, щоб її наївність доходила до такої міри, щоб сі люди, дійсно, сподівались, що Денікін віддасть їм, своїм найбільшим національно-державним ворогам, ту територію, яку він з такими для себе жертвами відбив, яку вважав територією "єдиної-неділюмої".

Навіть хуторянка, та навіть отаманщина, не могли сього сподіватись. В дійсності (як неофіційно оповідають кам'янецькі ділячі) був намір порозуміти ся з Денікіним так, щоб установити демаркаційну лінію між територіями, заняними Денікіним і кам'янецьким Правлінням, се-б-то Денікінові віддавалось майже всю Україну, а собі випрошувалося те, що було занято отаманщиною. Для сього-ж так і спішало ся взяти Київ, щоб демаркаційна лінія пройшла дозв Києвом.

Кам'янецько- "демократична" влада готова була ради врятування свого існування віддати три-чверті України найлютішому національному й соціально-політичному ворогові українського народу й не хотіла навіть спробувати порозуміти ся з комуністами, щоб уся Україна лишилась у руках української соціалістичної радянської влади. Для отаманщини й тих нещасних кам'янецьких "демократів" реакціонер, соціальний і національний кат українського народу був ближчий, ніж соціалістична українська влада.

І як сміють після сього сі нещасні себелюбі говорити, що вони бились за українську державність, що вони "тримали прапор українства до останнього кінця, як герої"? Прапор української контро-люючої, прапор соціальної дружби з Денікіним, прапор хамства вони тримали, собі на сором і ганьбу, а українському народові й його від-родженню та визволенню на велику шкоду!

І чого-ж досягли? Денікін вигнав їх з Києва, зіврав український прапор і розтоптав його ногами, а своїх отих соціальних друзів відгнав знов до Кам'янця.

І як опукло виявилась тут характерна риса петлюрівщини: вискочити вперед, учинити парад і швиденько проголосити собі першу славу.

"Ми перші ввійшли в Київ! Ми перші!" От що для петлюрівщини раз-у-раз було найголовніше. А чому-ж ви не лишили ся там, коли ввійшли перші? Чом же не ви прогнали Денікіна, а він вас? Сид не було? Так ви хотіли все збудувати й мати тільки на тому, що вам першим удалося вискочити вперед?

Ні, на сей раз петлюрівщину зрадила її метода.

Денікіна ані трішки не зворушило й не переконало "першество" петлюрівщини. Генерал Бредов, що заняв Київ, звелів направити кулемети на сих "перших" "героїв" і викинути їх з Києва.

3. Міщансько-отаманське пучання правди на світі.

Отаманщина захвилювалась, занепокоїлась, обурилась: як же так, вона перша ввійшла в Київ, а її виганяють. Де-ж справедливість, гуманність, де правда на світі?

І, очевидно, щоб знайти ту правду, було писано від отаманщини послів до генерала Бредова. Бредов-там не прийняв їх, а вислав до них своїх адютантів, які й заявили петлюрівським пісцям, що генерал Бредов ні з якими петлюрівцями в переговори вступати не хоче, що коли вони (петлюрівці) хотять битись з большевиками, то хай вступають під команду ген. Бредова й більше нічого. Ніяких Україн ген. Денікін не знає, єсть "єдиная-неділюма Росія", яку треба визволити від "наслідків-комуністів". Коли-ж петлюрівці не хотять вступити під команду ген. Бредова або розпустити ся, то "его превосходительство" буде вважати їх за бандитів і большевиків і відповідним способом покарає їх.

От-такі відповіді одержала отаманщина від своїх достойних союзників.

Що-ж на се "соціалістичний" Уряд і "національний герой" зробили? Побачивши цілковиту безнадійність сим підлим шляхом уратувати національно-державну справу, вони, нарешті, рішили пожертвувати своїми особистими інтересами й вступили в переговори з радянською соціалістичною кнйською владою?

Ні, кам'янецькі "соціалісти" побігли жалити ся Антанті, тій самій Антанті, яка давала Денікінові всі засоби бити їх. Вони вислали ноту "до держав Антанті й держав усього світа" (7. жовтня) з жалю й скаргами на поведінку генерала Денікіна. І як у сій ноті сі люди пренаївно самі себе племують і виставляють на ганьбу й суд народи. Вони пишуть, наприклад, так:

"Генерал Денікін, а тим більше його приближники й помічники, не ховають своїх симпатій до так бажаного для них монархічного "Яду"... "Генерал Денікін, беручи за зразок реакційні закони старого часу, немислосердно нищить українську культуру, позбавляє нас права й змоги вчитись в українській школі, забороняє живити української мови в церкві, закриває наші культурні інституції, нищить українські книжки... Ворожість та ненависть до всього українського дійшла до того, що адміністрація добровольчої армії нищить і ліквідує навіть українське Товариство Червоного Хреста".

Розписавши всю реакційність, уся українськержу політику Денікіна, цілком справедливо зазначивши його, як немислосердного, найзлочиннішого ворога українського народу, наші "соціалісти" пре-комічно говорять далі так:

"Не зважаючи на провокації з боку денікінської армії, українське Головне Командування зробило останню спробу внянсити, з ким ми маємо діло, чи з нашим співником у війні з большевиками, чи з ворогом, протиним

тими же намірами, що й московські комуністи".

Се просто знаменито: не зважаючи, мовляв, на все те, що ми добре знали, на всі ті вчинки, які вище перечислили, ми ще хотіли "внянсити", з ким маємо діло. І для того вислали своїх послів до Денікіна "ще до взяття Києва", як вони самі признають ся.

Се була немов ота "остання спроба", але се брехня, бо після того по вигнанню з Києва ще раз було писано отаманам Омеляновича - Павленка до Бредова. Очевидно, переговори до взяття Києва не внянсити кам'янецьким бідолахам, з ким вони мали діло. Та навіть, виявляється, пово-джене в Києві, вигнане з його українців (що "першими" заняли його!), те-ж не внянсито, бо ще раз було писано послів, про що й говорить само Правління в сій ноті такими самовбійними словами:

"Щоб зберегти сили наших зтомлених героїв-козаків від зайвого пролиття крові, українське Головне Командування вислало військовою делегацію для переговорів з добровольчим командуванням, але генерал Денікін відмовив ся розмовляти з нашими представниками, виславши до них невідповідну делегацію й поставивши гачебні передумови. (Підкреслене моє. Автор.)

Та мало того:

"Разом з тим добровольча армія без проголошення війни перейшла в наступ проти Українського Республіканського війська, відповідно на що було оповіщене Правлінням Укр. Нар. Республіки до Війська й Народу з закликом до оборони й рішучої боротьби".

Але, очевидно, на кам'янецький "народ" надій було мало, бо "соціалісти" так закінчували свою ноту:

"Втративши останню надію на порозуміння з добровольчою армією, Правлінням УНР сподівається ся, що великі демократичні держави Антанті, які допомагали матеріально генералові Денікінові в його боротьбі проти насильників-комуністів, не будуть допомагати його насильствам над вільним українським народом."

"В ім'я права й справедливості ми домагаємось, аби держава Антанті примусила генерала Денікіна залишити територію України й дати можливість Правлінству української Народної Республіки установити лад і спокій на вільній українській землі."

"Голова Ради Народних Міністрів Української Народної Республіки Ісаак Мазепа.

"Керуючий Міністерством Закордонних Справ Андрій Лівичський".

"Великі демократичні держави" цілком справедливо сподівалися кам'янецьких невеликих демократів: вони страшенно захвилювались, засомнілись, негідно перестали помагати Денікінові й "в ім'я права й справедливості" примусили генерала Денікіна залишити територію України" та дали можливість до-рогому їм Правлінству Укр. Нар. Республіки завести на всій українській землі той чудесний, ідеальний "лад і спокій", який отаманщина завела на кам'янецькій.

Кам'янецький осел простягав до Антанті морду за клатпом сина, "вративши останню надію на порозуміння з добровольчою армією". Антанта таки почепила йому перед носом той клатп, зробивши вигляд, що сердить ся на Денікіна, й післявши на-віль для розслідування свою комісію, — хай осел, поки-має ще трошки сил, віддасть їх на службу хазяїнові. А

Кам'янецький осел простягав до Антанті морду за клатпом сина, "вративши останню надію на порозуміння з добровольчою армією". Антанта таки почепила йому перед носом той клатп, зробивши вигляд, що сердить ся на Денікіна, й післявши на-віль для розслідування свою комісію, — хай осел, поки-має ще трошки сил, віддасть їх на службу хазяїнові. А

Кам'янецький осел простягав до Антанті морду за клатпом сина, "вративши останню надію на порозуміння з добровольчою армією". Антанта таки почепила йому перед носом той клатп, зробивши вигляд, що сердить ся на Денікіна, й післявши на-віль для розслідування свою комісію, — хай осел, поки-має ще трошки сил, віддасть їх на службу хазяїнові. А

Кам'янецький осел простягав до Антанті морду за клатпом сина, "вративши останню надію на порозуміння з добровольчою армією". Антанта таки почепила йому перед носом той клатп, зробивши вигляд, що сердить ся на Денікіна, й післявши на-віль для розслідування свою комісію, — хай осел, поки-має ще трошки сил, віддасть їх на службу хазяїнові. А

(*) Обидва підписані — укр. соціалдемократи, а весь кабінет — "соціалістичний".

ПАРЛЯМЕНТ А СОВІТИ.

Основна різниця між парламентарною системою а совітською владою є вже зна-на. Звісним є, що совіти не дають ніяких політичних прав непродуковим класам. Крайною керують ради вибрані через люд працюючий в фабриках, копальнях і на землі. Капіталісти, ділячі, інтелігенція середньої класи, банкіри, спекулянти, купці, властители крамниць, попи, законники, словом всі ті, котрі творять чорну армію визискувачів, позбавлені є права голосу і остують ся без політичної влади.

Конституанта, (або парламент, котро члени представляють територіальні конституції) є підвальною парламентарної республіки. Найвища влада совітської республіки спочиває в руках конгресу совітів. Чим ріжнить ся оден від другого? Тим фактом, що в конститутанті знаходять ся не тільки репрезентанти вибрані робітниками і селянами, але рівнож репрезентанти властителей землі, капіталістів, банкірів і репрезентанти цілої капіталістичної класи.

Досвід вчить, що де тільки буржуазія йдуть ся політичними правами, там вона виявляє тих прав до обурювання робітників і селянства, позаяк вона має в своїх руках щоденну, тиждень і місячну пресу. Буржуазія володіє також величезними багатствами, вона є в силі підкупити урядників, як рівнож і навіть для себе на службу сотки й тисячі агентів. Буржуазія є готова завести війну для своїх цілей невідлукливо і фактично вона є в силі завести таку організацію, що навіть найменші часті влади не можуть виступити ся з її руку.

Весь наріб бере участь в виборах, але під тою заслоною скривається ся перевага капіталізму, котрий чванить ся, що дав народові право голосу і всі "демократичні" привілеї, а сам займаєть ся тільки власними привілеями. В буржуазних республіканських формах, під покривом загальною виборчого права, влада на-ходить ся цілковито в руках великих сил капіталізму.

Кожний горожанин кидав свій голос до виборчої урни раз на чотири або п'ять літ і в тім часі поле є свободне для попису парламентарних послів, кабінетів і президентів, для керування всім без жадного відлікування ся до працюючих мас. Ошукувані і визискувані через урядників, робітники не можуть брати ніякої участі в адміністрації буржуазної держави.

В совітській республіці, котра поставала з диктатури пролетаріату, адміністрація спочиває на нових основах. Центральний уряд оснований на класових організаціях робітників і селян — на фабричних комітетах, промислових юніях і на радах робітників, селян і жовнів. З центра розтягають ся тисячі і мільони ниток, котрі провадять до провінціальних совітів, до муніципальних совітів, до класових совітів і акції до со-вітів фабричних.

Возьмим на приклад найвищий комітет народного хазяйства. Складаєть ся він з промислових репрезентантів, фабричних комітетів, професійних союзів і інших організацій. З одної сторони промислові юні, котрі розгалужені по різних місточках і утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою промисловою діяльністю, а з другої сторони в кожній фабриці знаходять ся фабричний комітет, вибраний через робітників. Ті фабричні комітети висилають своїх репрезентантів до найвишого комітету народного хазяйства, котрий опрацьовує план утримувні організованим пролетаріатом займають ся всілякою про